

Jóhír mondó

XVII. évfolyam 2. szám 2012. március

„Elég néked az én
kegyelmem,
mert az én erőm erőtlenség
által ér célhoz.”

(2 Kor 12, 9)

Velence

Farsang

Sítábor

Cserkész
Világtalálkozó

Wigner Jenő
Fizikaverseny

Palántanevelde

„Aki pedig magot ad a
magvetőnek és kenyeret
táplálékul, megsokasítja
vetéseket, és megsaporítja
jótékonyságotok gyümölcsét.”
(2Kor 9,10)

Itt a farsang, áll a bál!

2012. február 10-én eljött a várva-várt délután a 8.a osztály és az egész alsós évfolyam számára! A farsangot már jóval hamarabb elkezdjük szervezni. A fiúk feladata a tornaterem berendezése és a technikai feladatok ellátása volt, míg a lányok díszítettek, próbálták a farsangi műsorukat és a tánccukat. Fábián Fanni és én a mikrofonpróbával foglalkoztunk, mint az igazi műsorvezetők. Majd elkezdődött a farsang, amit a 8.a táncával nyitottunk meg. Idén az osztályoknak egy mesefilmet kellett választaniuk, majd előadni belőle egy részletet. Az 5.a Hófehérke és a hét törpe bőrébe bújt, majd következett az 5.b, aki a Dzsungel könyve című meséből varázsolt nekünk oda egy részletet. A 6.a Madagaszkárra vitt el bennünket, ezt követően a 6.b ol-

dott meg egy rejtélyt Scooby-Dooval. A 7.a pedig segített Scoobynak és Bozontnak megkeresni az eltűnt mesehőst Dórát. Ezek után a 7.b mutatta meg nekünk, hogy mi lesz akkor, ha a sárgát és a kéket összekeverjük. Nekem, személy szerint az összes előadás tetszett! A műsorok után következett a karaoke. Minden osztályfőnök húzott egy retro számot, amivel minden osztály kipróbálhatta az énektudását! A meglepetés műsort a tanárok adták elő, sötétben foszforeszkáló kesztyűvel, a Bábú című dalra. Az est fénypontja a másfélórás disco volt. Ezt minden diák szereti, sőt, ezt várja legjobban. Fantasztikusan éreztük magunkat ezen az estén, gratulálok a 8.a-nak a szervezésért!

Szekeres Evelin

IX. Országos Wigner Jenő fizikaverseny

A Békéscsabai Evangélikus Gimnázium természettudományos munkaközössége IX. alkalommal szervezte meg az evangélikus iskolák Wigner Jenő Országos Fizika Feladatmegoldó versenyét 2012. február 24-26. között.

A verseny célja a tanulók problémamegoldó képességének fejlesztése, a kísérletezés örömeinek megélése, a mért eredmények feldolgozása, törvényszerűségek megfogalmazása, a fizika tanár kollégáknak a szakmai továbbképzése, a versenyzőknek tartott előadásokkal a tágabb ismeretek megszerzése. A versenyt az evangélikus, protestáns (határon túli) iskoláknak hirdettük meg, amelyen az iskolák évfolyamonként egy-egy versenyzővel vettek részt. Az első napon a versenyzőket csapatokba sorsoltuk

(véletlenszerűen 4 fő/csapat), három műhelyfoglalkozáson vettek részt úgy, hogy óránként cseréltek a műhelyek között. Az 1. műhely: fénytán - vezetője dr. Molnár Miklós ny. egyetemi docens, a 2. műhely: mechanika - vezetője Berec János, Nagy Tibor Ericsson - díjas fizika tanárok, a 3. műhely: elektrosztatika - vezetője Jarosievitz Zoltán nyugalmazott fizika tanár volt. A második nap a versenyzők három órás feladatmegoldáson vettek részt. Párhuzamosan a tanár kollégák szakmai továbbképzése zajlott. Ebéd után a feladatok javításával párhuzamosan a diákok és a tanár kollégák részére neves előadók dr. Sükösd Csaba, dr. Jarosievitz Beáta, Kovács Zoltán (Kolozsvár), Zombori Ottó érdekes és színvonalas előadásai tették izgalmassá a délutánt. Köszönet a felkészítő tanároknak, akik időt, energiát nem kímélve elhozták a diákokat a versenyre. A verseny lebonyolításában az alábbi kollégák vettek részt: Hevesi Krisztina, Vozár Andrea, Balogh László, Fekete Ilona, Fazekas Attiláné, akiknek munkáját köszönet illeti. A verseny támogatásáért köszönet az Országos Evangélikus Egyháznak és az iskola vezetőségének. Úgy gondolom, hogy a versenyen a kitűzött célt elértük. A kísérletek elvégzése, a problémamegoldás adhatja azt a többletet, aminek következtében a fizika iránti elkötelezettség a pályaválasztásban nyújthat segítséget.

Sándor-Kerestély Ferenc

Napsütés, karnevál, Velence!

Hömpölygő tömeg, álarcok és álarcosok bármerre mész. Szűk sikátorok, több száz híd és fekete gondolák tömkelege. Igen, Velencéről van szó, de a történetet kezdjük az elején. Péntek hajnali 1 óra. Kis csapat várakozik az Evangélikus Gimnázium mögötti parkolóban a buszra várva. A fogvacogató hidegben épp a fagyhalál beállta előtt érkezik a busz. Csomagok a busz hasába, emberek a kellemesen befűtött utastérbe, és már indulhatunk is. Az

első pár óra jótékony sötétjében alváshiányunk pótlásáért küzdöttünk. Valljuk be, ez lehetetlen próbálkozás egy buszon, vagy legalábbis nekem az volt. Ugorjuk is át utazásunk e nem túl izgalmas részét, a buszúthoz annyit még hozzáfűzve, hogy mitán kívülágosodott, és átértünk Szlovéniába, már legalább a gyönyörű hegyvölgyes tájban gyönyörködhattunk. Triestzen áthaladva először pillantjuk meg az Adria-tengert, és ezzel egyidejűleg a busz megtelik fényképező csattogással. Mi sem maradhattunk ki, így hát a lányokkal, az útszéli fákkal és oszlopokkal keltünk versenyre egy-egy jó kép elkészítésének érdekében. Elérkezett első megállónk, a Miramare kastély. A táj leírhatatlan, amerre a szem ellát tenger, hegyek, a hegyek oldalán épült városok és persze a kastély parkkal, gyönyörű szökőkútjával és lélegzetelállító kilátásával a környező vidékre. De hiába minden, tovább kell menni, hiszen a mai napnak még nincs vége. Nevetéssel teli néhány óra után megérkezünk Padovába, ahol a Bazilikák és a Szoborpark mellett még több nevetéssel és egy ínycsiklandozó cappuccinóval lettünk gazdagabbak. Mivel lassan ránk sötétedett elindultunk a szállásra, ami nagyon szép és modern volt. Ebből következik, hogy röpké húsz perc leforgása alatt sikerült kizárnom magam/magunkat a kártyás rendszernek köszönhetően, így aztán kénytelenek voltunk piruló arccal közölni a portással „We have a little problem...”. Talán a szép szemünk, vagy a tény hogy zokniban voltunk, nem tudom, de megtette a hatását. A portás szíve megesett, mi pedig új kulccsal lettünk gazdagabbak. Másnap irány a hajó, amellyel első megállónk Murano szigetére vezetett, ahol megnéztünk egy elképesztő bemutatót, hogy hogyan készül el egy üveg ló, valamint egy váza. Majd végül a várva várt Velence! Ahogy már az elején is említettem, rengeteg turista és beöltözött helyi álarcos várt ránk. A verőfényes napsütésben, a szűk sikátorokban első utunk egy pizzázóig vezetett, ahol elfogyasztottuk első olasz pizzánkat. Isteni volt! Aki szereti a pizzát, annak egyszer el kell mennie megkóstolni. Degeszre tömött gyomrunkkal sétára indultunk a csatornákkal átszótt városban. Boltok, bárók, éttermek, gondolák, árusok, turisták forgó tömege. A Szent Márk téren csak halljuk a koncertet, de az embertömegtől képtelenség megmozdulni, vagyis csak arra amerre a tömeg akar. Szembeforgalomnak nincs esélye. Kissé összeszorítva, nehézkesen, de megnézzük kívülről – bejutni képtelenség – a Doge palotát és a sokak által ismert Sóhajók hídját, majd visszamenekülünk a csendesebb kisutcákba. Fáradt lábainkat megpihentetjük egy kávézónál, ahol megiszunk egy cappuccinót, forró csokit, ki-ki ízlése szerint. Majd a kijelölt találkozási hely felé sétálva, még belefutunk egy kis „utcabálba”, ahol még táncolunk egyet, tönkre teszünk pár frissen vásárolt kütyüt, majd felszállunk a hajónkra, amely visszavisz a buszhoz, és már indulunk is haza. Egy utolsó pillantással búcsút veszünk a karneváltól, Velencétől és Olaszországtól!

borpark mellett még több nevetéssel és egy ínycsiklandozó cappuccinóval lettünk gazdagabbak. Mivel lassan ránk sötétedett elindultunk a szállásra, ami nagyon szép és modern volt. Ebből következik, hogy röpké húsz perc leforgása alatt sikerült kizárnom magam/magunkat a kártyás rendszernek köszönhetően, így aztán kénytelenek voltunk piruló arccal közölni a portással „We have a little problem...”. Talán a szép szemünk, vagy a tény hogy zokniban voltunk, nem tudom, de megtette a hatását. A portás szíve megesett, mi pedig új kulccsal lettünk gazdagabbak. Másnap irány a hajó, amellyel első megállónk Murano szigetére vezetett, ahol megnéztünk egy elképesztő bemutatót, hogy hogyan készül el egy üveg ló, valamint egy váza. Majd végül a várva várt Velence! Ahogy már az elején is említettem, rengeteg turista és beöltözött helyi álarcos várt ránk. A verőfényes napsütésben, a szűk sikátorokban első utunk egy pizzázóig vezetett, ahol elfogyasztottuk első olasz pizzánkat. Isteni volt! Aki szereti a pizzát, annak egyszer el kell mennie megkóstolni.

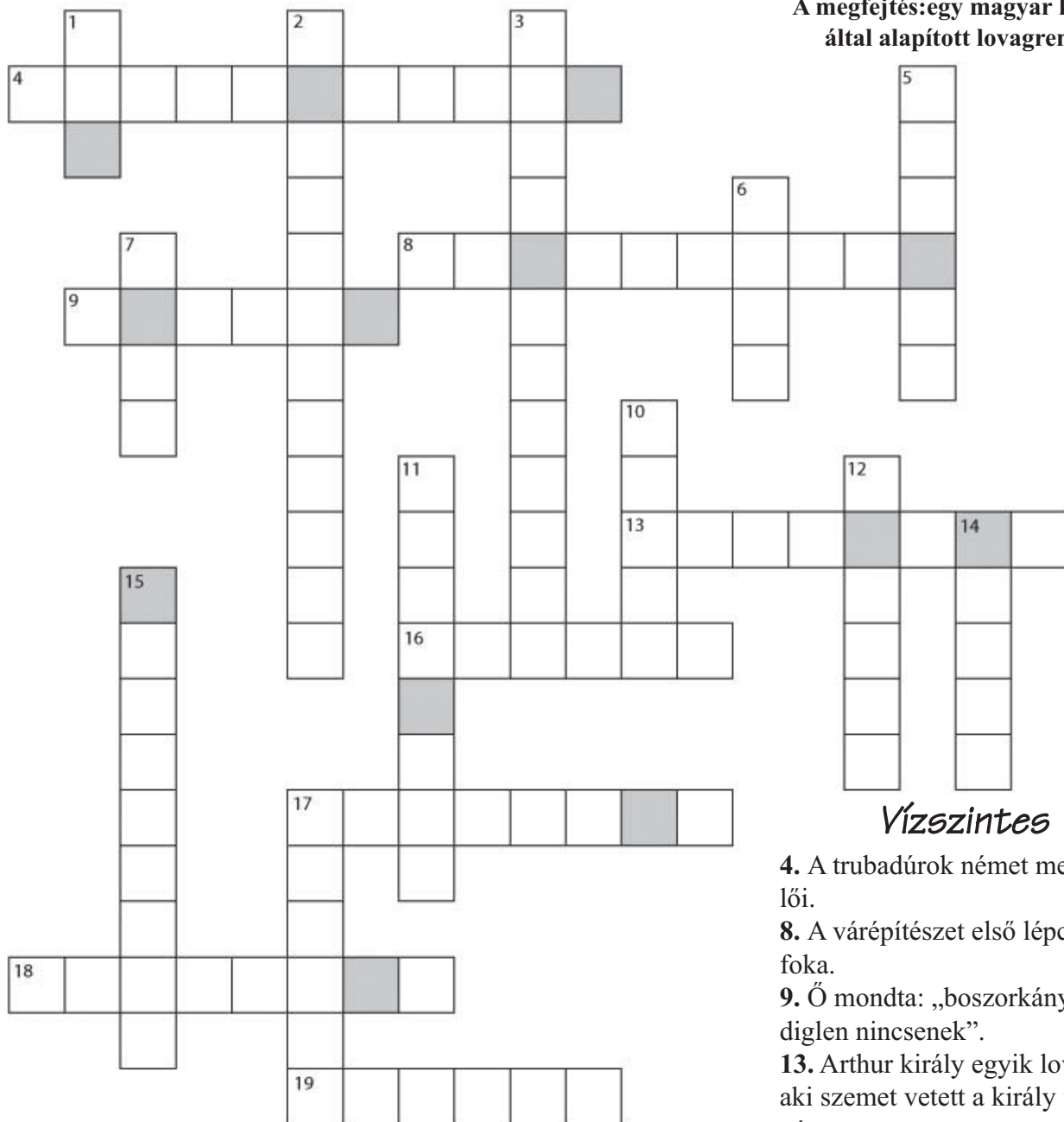

Degeszre tömött gyomrunkkal sétára indultunk a csatornákkal átszótt városban. Boltok, bárók, éttermek, gondolák, árusok, turisták forgó tömege. A Szent Márk téren csak halljuk a koncertet, de az embertömegtől képtelenség megmozdulni, vagyis csak arra amerre a tömeg akar. Szembeforgalomnak nincs esélye. Kissé összeszorítva, nehézkesen, de megnézzük kívülről – bejutni képtelenség – a Doge palotát és a sokak által ismert Sóhajók hídját, majd visszamenekülünk a csendesebb kisutcákba. Fáradt lábainkat megpihentetjük egy kávézónál, ahol megiszunk egy cappuccinót, forró csokit, ki-ki ízlése szerint. Majd a kijelölt találkozási hely felé sétálva, még belefutunk egy kis „utcabálba”, ahol még táncolunk egyet, tönkre teszünk pár frissen vásárolt kütyüt, majd felszállunk a hajónkra, amely visszavisz a buszhoz, és már indulunk is haza. Egy utolsó pillantással búcsút veszünk a karneváltól, Velencétől és Olaszországtól!

Drávai Beáta 12.F

Okosodj!

Válogatások a humán hét műveltségi vetélkedőjének feladataiból

A megfejtés: egy magyar király által alapított lovagrend.

Vízszintes

4. A trubadúrok német megfelelői.
 8. A várépítészet első lépcsőfoka.
 9. Ő mondta: „boszorkányok pediglen nincsenek”.
 13. Arthur király egyik lovagja, aki szemet vetett a király feleségére.
 16. A fekete halál
 17. Eretnek mozgalom a XI-XIII. századi Európában.
 18. Híres királytalálkozó helyszíne. A politikai megbeszélések mellett hatalmas ünnepség kísérte az eseményt.
 19. Ebben az országban található a Rosslyn kápolna, ahol talán a templomosok kincsét őrzik.

Függőleges

1. Rodrigo Díaz de Vivar, spanyol hadvezér és lovag. Ismertebb nevén: El.....
 2. A johanniták másik elnevezése.
 3. Egy középkori kivégzési módszer.
 5. E királyunk törölte el a bajvívást, mint az istenítélet egyik formáját.
 6. A templomosok által - állítólag - meglelt, örök életet adó kehely.
 7. A korabeli jobbágyok egyik gyakori étele.
 10. Nagy Lajos király katonája – egy „magyar lovag”
 11. Istenítélet.
 12. Arthur király mondabeli varázslója.
 14. Az első keresztes hadjáratot meghirdető pápa: II.
 15. Némely XV. századi lovagi torna során csupán ezt kellett elütni a lovag fejéről.
 17. Ez a királyunk vezetett keresztes hadjáratot a Szentföldre.

A megfejtés:

1. Melyik szerzetesrendre érvényesek az alábbi megállapítások?

- a) Jelmondatuk: Ora et labora! (Imádkozzál és dolgozzál!)
- b) Az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend.
- c) E rend tagjai némasági fogadalmat tettek, ezért e rend tagjait néma barátoknak is nevezik.
- d) Szent Bernát alapította, az ebbe a rendbe tartozó szerzetesek fehér ruhát viselnek (ők a fehér barátok)
- e) Kolduló rend, amelybe Julianus barát is tartozott.
- f) Assisi Szent Klára által alapított apácarend, a ferences rend női ága.
- g) E rend alapítójáról készült Franco Zeffirelli, Napfivér, Holdnővér c. filmje.

2. Melyik Árpád-házi szentre ismersz az alábbi részletek alapján?

- a) IV. Béla lánya, aki V. Boleszláv lengyel fejedelem hitveseként Kunigunda néven lett Lengyelország és Litvánia védőszentje. A lengyelek népük anyjaként tisztelik.
- b) IV. Béla és felesége, Laszkarisz Mária, hogy megmentse Magyarországot a tatároktól, születendő gyermeküket Istennek ajánlották. Hároméves korában került Veszprémbe a domonkos nővérekhez. Később Béla király lányának és a domonkos nővéreknek új kolostort építtetett Buda közelében a Nyulak-szigetén.
- c) Az első katolikus szent, aki a Szent Koronát a Szűzanyának ajánlotta fel.
- d) A trón várományosa volt, ám fiatalon, vándorút közben egy vadkan halálra sebezte. A magyar ifjúság védőszentje.
- e) II. András leánya, Goethe „a legnagyobb német asszonynak” nevezte, a thüringiai herceg jegyeseként ötéves korától Wartburg várában nevelkedett. A Rózsa-legenda hozzá kapcsolódik.
- f) Imre herceg tanítója, mártír püspök, Budapest védőszentje. Intő és védő jelként tartja a keresztet a magyar főváros fölé.

3. A *Carmina Burana* egyik ismert darabjának, a *Félre könyvek, doktrínák!* című költemény alábbi részletének átírásával (parafrázisával) írtak 6-12 soros verset a mai diákok nevében a versenyzők!
(A középkori versrészlet mai, modern változatát vártuk.)

Félre, könyvek, doktrínák,
Hív az édes dáridó!
Kivirult az ifjúság,
szúzi csokrát szedni jó,
vénhez illik a komolyság,
neki már csak ez való!
Ránk dohosul az idő
könyvek börtönében,
tréfa és csók, nóta, nő
az igazi éden!

El most innen puska, cetli,
Vedelni akarok menni!
Buliba tart minden gyermek,
inni egyként menetelnek,
öregasszony komolykodik,
„okoskodik”! – szomorkodjon!
Poshadjon a könyvtár,
az idő nem mentsvár,
móka, vígság, zene, szex,
s mindehhez Győri Kecs!
Tóth Emese, Takács Orsolya, Benedek Gábor

4. A páncélos viselet idejéből maradtak fenn az alábbi kifejezések. Mi a (mai) jelentésük?

felvértezi magát

kardoskodik

vaskalapos

lándzsát tör

1. a) bencések b) pálosok c) karthauziak d) ciszterciák e) domonkosok f) klarisszák g) ferencesek
2. a) Szent Kinga, b) Szent Margit, c) Szent István, d) Szent Imre, e) Szent Erzsébet, f) Szent Gellért
4. felvértezi magát: sebezhetően igyekezik tenni magát, felkészül a védelemre
kardoskodik: erőlyesen, kitartóan hangoztatja véleményét
vaskalapos: avult nézetű (merve) ragaszkodik
lándzsát tör: kiáll valaki/valami mellett

Palántanevelde

Ha nagy leszek, én is kertész szeretnék lenni! Szerintem nincs csodálatosabb annál, mint amikor végigsodálhatom, ahogy egy kis, mosolygós palántából ezerszínű és ezerillatú virág, vagy épp gyümölcsfa növekszik.

Én minden gyermeket növényként, virágként képelek el. Erdélyben él egy pap bácsi, Bőjte Csaba atya, akinek van egy hatalmas kertészete, ahol 2300 kicsi csemete, palánta nevelkedik, rügyezik, bontogatja a szirmait. Augusztusban az egyik ilyen kertészetét, a nagyszalontai árvaházat látogattuk meg. Ahogy kiszálltunk a kocsiból, kíváncsi arcok, tekintetek mögé bújt virgonc, játékos, életre való kicsi gyermekek fogadtak bennünket. Pár perc elteltével mindenki nyakában két-három gyermek csüngött. Egész nap együtt énekelünk, önfeledten hintáztunk, felhőtlenül játszottunk, és fürödtünk a meleg napsütésben. A nap ragyogó sugaraiban azt éreztem, hogy nem csak mi, hanem az Isten is mosolyog, örömeit leli mindebben. Ez a nap olyan volt, mint egy álom... Szerettem volna, ha ez az álom tovább tartana, így felajánlottam önkéntes kertész munkámat.

Erdély szívében, a torockói palánta neveldeben, ahol 31 kicsi csemete nevelkedik. Örömmel fogadták érkezésemet. Így szeptember végétől, egészen január közepéig egy mély gyökerekre alapozott kertészetben szolgálhattam.

A gyermekek között megtapasztaltam az isteni gondviselést, hogy az Isten nem hagyja magára az elveszett bárányokat. Csaba testvérék olyan kisgyermeket találnak meg, akik sárból tapasztott putrikban, szeméttelpek tövében, vagy régi elavult betonházak árnyékában tengetik szürke, fénytelen életüket. Megtalálják őket, meleg otthont, reményt és menedéket nyújtanak nekik. Azt mondja az Isten, hogy a megrepedt nádszálát nem töröm össze... Pont erről van szó, hogy támaszt, kapaszkodót ad ezeknek a kis nádszálaknak, amely mellett bátran gyökeret ereszhetnek, megerősödhetnek, leveleiket, virágikat bontogathatják. Olyan hálásak tudnak lenni mindezért. Mielőtt a kis kezükbe veszik a zsíros, vagy a lekváros kenyeret, összekulcsolt kézzel, hálás szívvel köszönik meg az Istennek, hogy gondoskodik róluk. Mielőtt eljöttem Torockóról, utolsó este egy gyertya meghitt fényében minden gyermekről elmondtam öt tulajdonságot, hogy milyen csillagnak ismertem meg. Meglepetésként minden gyermek írt egy levelet, hogy mit köszön nekem, miben segítettem őket. Igyekeztem minél több szeretetet adni magamból, de minél többet adtam, annál többet kaptam vissza, egy jó éjt pusziban, egy ölelésben, egy mosolyban.

Ez a kis kertészet, és a benne nevelkedő összes csemete már nagyon hiányzik. Már alig várom, hogy újra láthassam csillogó szemüket, mosolygós arcukat. Az egyik kislány apucinak szólított. Tudta jól, hogy nem én vagyok a vérszerinti apukája, de maga az, amit adtam neki, hogy játszottam, bújócskáztam, tanultam vele, hogy megpörgettem a levegőben, azt az „úrt”, amit az édesapja nem töltött ki, a kislány szívében, én töltöttem be. Nem szeretném, hogy újabb csalódás érje, hogy megint elhagyottnak érezze magát. A szívem kész újra az útra, már csak az eljutás, a „mivel?” a kérdés.

Bonnyai Sándor

Fiatalság, bolondság

„A második csillag jobbra, aztán előtte reggelig”
- hangzik az irányadás Pán Péter szájából.

Sohaország felé tartunk, arra a helyre, ahol örök gyermeki szívünk pici tündérei lakoznak. Mindnyájan jártunk már itt, ki huzamosabb, ki rövidebb ideig. Aztán egyszer csak felnőtünk. Egytől egyig. De mit is jelent pontosan felnőtnnek lenni? Mikor nővünk fel? Talán ez egy folyamat, és ha igen, akkor mikor van vége? Megáll valaha, vagy kortól függetlenül mindannyian szüleink óvó karjaiba vágyunk vissza ebből a szörnyű, számunkra túl komoly világból? Becsukjuk valaha a mesekönyvünket?

Hanika 6 éves. A már gyengülő nap fénye meg-meg-török rózsaszín függönyén szeptember első napján. Az íróasztalát bámulja, melyen szinte még a festék sem száradt meg. Iskolába készül. Félelemmel vegyes izgatottság mardossa piciny mellkasát, mígnem anyukája bejön hozzá, megfogja törékeny kezét, és így szól: „Gyere nagylány, indulunk” Mikor lettem nagylány? Talán amikor első lépéseimet tettem az iskola felé a krétacsillagokkal díszített aszfalton? Szüleim oly sokat panaszkodtak az idő sebes múlása miatt, azonban nekem sosem telt elég gyorsan. Irigykedve néztük a másodikosokat, az ötödikeseket, és a hatalmas nyolcadikosokat, akik annyi nyalókát vettek a zsebpénzükhöz, amennyit nem szégyelltek. Aztán mikor eljött a ballagásom napja, még mindig nem sikerült megszeretnem a kávé meg a sört. Bizonyára várnom kell 18 éves koromig. Korhatár.

Egy szám lenne a választvonal a gyermek és a felnőtt között? Majd akkor felelős leszek magamért, és mindenért, ami körülvesz? Mikor játszottam utoljára a babáimmal, vagy a lányokkal lent, a fűben? Mikor volt az utolsó alkalom...?

Most, hogy itt vagyok 18 évesen, úgy érzem, nem volt elég. Úgy érzem, hogy óvodás koromban nem kellett volna olyan sokat belelépniem anya magas sarkúiba és csámpázni bennük, vagy kifesteni a számam vörösre (persze nem a vonal mentén, hiszen színeznem sosem tudtam szépen), csak, hogy kicsit felnöttebb legyek. Talán ha ezeket nem teszem, akkor még mindig tartana...

Íróasztalom porában ülök, sarkán egy felirat: MŰLIK. Elöttem villog a monitor, a játékaim sehol. Sokat gondolok az útra, amit bejárni készülök, az útra, amit én választottam. Anyu már nem jön be reggelente, hogy kézen fogva elkísérjen az iskolába. Mellkasomban kicsit hurutos a szív, főleg azért köhög, hiszen nem nőtt még fel, idegennek érzi az ablakból szemlélt átláthatatlan világot: rohanást lát, menekülést a valóságból, vagy épp bele. Gyermekkor ízű a levegő, gondtalan, szabad, csak a februári hideg szél zavarja fel: felnövés. Gondokat hoz. Fejfájást, meg taknyot, rá a hurutra. Voltam-e gyerek? Á, még az vagyok...ma már nem a betonon vannak a csillagok... Felnőtt sorok voltak ezek... „**Minden gyermek, egy kivétellel felnő...**” ~ Pán Péter

Steigervald Hajnalka

Óda a négyjegyhöz

Sárga fedeles barátom,
Mostanra már belátom
Nélküled nem
mentem volna sokra.

Akkor tán utolér
halálom
És nem törtem volna
csalfán költői babérokra.

Hű társam a bajban
Ki tejből, vajban és
egyéb maradványban
Fürödtél táskám
rejtékén halkán
Mit én már megenni
többé nem kívántam.

Édes szerelmem
Kihez fölemelnem két
kezem sosem
voltam rest.

S ha kérdésre felelnem
Kellott volna is, hozzád
fordultam rögvest.

Ki mindig bírtad
szusszal
Szinusszal és
koszinusszal mindig
elláttál engem

Aki gyalog vagy busszal
Egy-egy dolgozatra föl-
készületlenül mentem.

Útjaink szétválnak
Ím, téged már nem lát-
lak midőn kezemmel
reszketve

Nyúlnék mohón utánad
De egyedül maradtam,
megtörtén, elveszve.

Emlékezni fogok
nevedre
Derékszögű három-
szögedre, melyhez
mindig rendeltél ábrát.
Számptalan segítségedre
Mellyel eddig mindig
legyőztem az acsarkodó
tablát.

Szerettelek téged
S ím, minket az élet más
irányba visz
De ne feledd, hogy léted
Nem hasztalan, míg van
ki benned hisz.

Nevetve emlékszem,
Mily áhítattal néztem,
mint holmi Szent Grálo-
dat

Szó szerint idéztem
Egyetlen, felejtethetlen
határozott integrálot.

Ne sírj utánam,
Lesznek még százan,
kik téged úgy szeretnek
Mint én tettem: lágyan,
Ájtatosan és szintén
soha el nem felednek

Búcsúzómat hamar
Mivel soraimmal
a papír bételt
Bölcs gondolatiddal
Ne felejtse el hétfőn
kérlek, könyörgök, es-
deklek, intézd el, hogy
én húzzam ki a 8as té-
telt.

Kovács Zsófia

22. Cserkész Világtalálkozó – Svédország

2011 nyarán egy rendkívüli rendezvényen vehettem részt, a cserkész világtalálkozón, a Jamboree-n, avagy dzsemborin. Élményeimert itt olvashatjátok. Belecsöppentünk egy külön világba. Egy olyan helyre, ahol mindenki vidám, mindenütt mosolygó emberek jönnek velünk szembe, s ránk köszönnek. Akárcsak egy elképzelt világ... százhatvanhárom országból érkező - negyvenezer lakosával. Tombolt bennünk az életérzés: végre itt vagyunk!! Erre vártunk már egy éve. Akárhova mentünk, mindenütt cserkészek különféle viseletben, más bőrszínnel, elhozva nekünk saját országaikat. Megérkeztünk. Leszálltunk a buszról, s meneteltünk be az altáborunk felé, több mint húsz kilogrammos hátizsákjainkkal, egyenruhában, kalappal a fejünkön. Dobogott a föld lépéseink alatt. Bárki mellett elhaladtunk – fényképezőgépeiket, kameráikat elővéve, kíváncsian kérdezték tőlünk: „Where are you from?” Mi pedig büszkén, s teli elszántsággal kiabáltuk vissza: „From Hungary!” Egyedül mi meneteltünk.

Különlegesnek számítottunk. Sátorainkat felverve, raji körletünket építettük: kerítést, hatalmas kaput készítettünk, melyen vidáman lobogott a háromszínű zászlónk. Körbesétáltunk a táborban, mely a négy évszak alapján lett felosztva. Az első közös találkozásunk a nyitó ceremónia volt. Beleborzongtunk, amikor kivonultunk a hatalmas tömeggel teli színpad elé. Együtt a negyvenezer cserkész, ahol minden nemzet saját egyenruhájába öltözött. A köszöntőt a zászlók felvonulása követte.

Amikor meghallottuk a felsorolásban országunk nevét, kitörő örömmel ordítottunk. A ceremóniát Bear Grylls az Egyesült Királyság főcserkésze nyitotta meg (és ahogy tőle megszoktuk, ide is kötélen ereszkedett le), majd kezdődtek a koncertek, előadások, kisfilmes bemutatók. A Jamboree jeligeje a: Simply Scouting lett, melynek jelentése: „Egyszerűen cserkész.” Ez határozta meg az élményekkel teli táborunkat, azaz próbáltunk mi is olyanok maradni, mint a magyar cserkészek egy fontos jelképe: az egyszerű, csak nálunk található, kézzel kifaragott

nyakkendőgyűrű: a gubacs. Ezt nem kell lakkal fényesíteni, szebbnek, többnek mutatni, ahogyan magunkat sem. Érdekes programjaink között szerepelt a környezetünk és a tiszta víz védelme, újrahasznosítás, és a fontos kérdés: hogyan kerülhetjük el a legnagyobb természeti katasztrófákat?! Izgalmas akadálypálya, éjjeli túra, játékok, koncertek tarkították napjainkat. Minden nemzetnek volt kiállításra, amelyben az országukra jellemző nevezetességeket, ételkülönlegességeiket, valamint valláskultúrájukat csodálhattuk meg. Például: a Szaúd-Arábia cserkészei szőnyegekkel, párnákkal díszített sátrában, zenéiket hallgatva, finomságaikat kóstolva tényleg az volt az érzésünk, hogy elrepítettek bennünket az ő, varázslatos világukba.

Ellátogathattunk örsönként két napra, egy távolabbi svéd cserkész-táborba, ahol bepillantást nyerhettünk az ottani cserkészéletbe. Túrázás közben a káprázató természetben gyönyörködtünk, illetve kenúztunk, tábortűz mellett ültünk, mindezt remek hangulatban. A misék és istentiszteletek hangulata, az ott elhangzottak, mindig fel-

töltötték lelkünket is.

Vidám színfoltja volt a tábornak a nemzetek egymás közötti cserélgetése, s így különleges kincsek találak emlékként új gazdára. Majd érkezett a záró ceremónia. Világhírű énekesek, együttesek (pl. a Europe), a svéd király köszöntője (aki maga is ott lakott a sátoztáborban két napig), fergeteges tűzijáték, s egy hatalmas buli... Mind ez locsogó esőben. A tábor véget ért. S most azokra az afrikai cserkészre gondolok, akiknek nem volt pénzük repülőre, s már májusban elindultak biciklivel, hogy a Jamboreen együtt lehessenek velünk. S ha ezek után még felmerül a kérdés: Mit kaptunk ettől a húsz naptól? A világ bármely pontjáról is érkezünk, kamasz lelkünk ismételten ráébredt, **a legfontosabb: egymás elfogadása, a kitartás, az alázat, egy jól összekovacsolódott közösség. Nem különbözünk senkitől, semmiben. Egyenlőek vagyunk, egyszerű gubacsok... egyszerűen cserkészek.**

Nagy Péter 9. F

Tulipánok, facipők

Hollandiát sok mindentről ismerjük: a tulipánok, a facipők, az ezerféle sajt, a gyönyörű tájak, de mégis az első, amit tőlem kérdeznek, ha megtudják, hogy Hollandiában laktam: „Milyen is ez a füvezés nálatok?” Erről a drogkul-

tuszlól szeretnék most egy kis beszámolót tartani, talán még okító is lehet számotokra, de elgondolkodtató az biztos. A fű (mármint a drog) a kender nevű növénynek a származéka, melynek latin neve a cannabis. Ha már drogként használják, marihuánának vagy hasisnak nevezik. Az első a száradt virágcsúcsból, az utóbbi pedig a gyantájából készül. Leggyakoribb használatában

dohánnyal együtt szokták felszívni. Mint minden drog, a fűnek van fizikai és pszichés hatása az emberekre. High-nak (angolul: magas) nevezzük azt, ha gátlástalanító hatása van. Ilyenkor az érzékek élesebben működnek. Stoned-nak (angolul: kövezett) pedig, ha lelassító és kábító hatással van a fogyasztóra. Ennyit a tudományról, ezt nálunk tulajdonképpen második gimiben tanítják. Nos, ha én most külföldi lennék, arra lennék kíváncsi, hogy a holland törvény, hogy áll hozzá az ilyen deviáns viselkedéshez. Mert nem véletlenül jönnek évente másfél millióan kis országunkba drogozni. Most ide kiírhatnám az összes törvényt előlről-hátulról, de az elég unalmas és érthetetlen lenne, talán majd egyszer EBCL-en. Az egésznek az a lényege, hogy mindenki, aki betöltötte a tizenyolcadik életévét füvezhet otthon. Közterületen, munkahelyen, kocsmában vagy diszkóban szigorúan tilos. A speciális áruhelyeknek (coffeeshop, azaz „kávébolt”) általában szokott lenni egy fogyasztóterme is, ahol el lehet füstölni a vásárolt termékeket. Maximálisan öt grammot tart-

hatsz magadnál (abból ám akár tíz füves cigit is lehet tekerni), ha egy csöppel több van nálad, akkor már dílernek számíatsz, és keményen büntetnek. A holland kormány évek óta fenntartja ezt a rendszert, mert úgy véli, hogyha a bünthetőségen kívül hagyja a füvezést, ellenőrizhetőbb lesz a használata, és kevesebb áldozatot fog követelni a drog. Az az alapelv, hogy amit nem tudunk teljesen kiűzni, azt inkább kontrolláljuk. Lehetséges, hogy ezért van az, hogy Magyarországon (ahol ugye súlyos bűncselekmény a füvezés) arányosan több az áldozatok száma. Én láttam már másokon mit csinál veled a drog. Volt, aki attól félt, hogy agyon verik a biciklik, volt, aki azt hitte, hogy pikachu és konnektorba dugta az ujját, és volt, aki kismadárnak érezte magát, és leugrott egy hídról. **Soha ne próbáld ki a füvezést**, egy szippantással annyi agysejtet hal meg, mint három alapos kalapácsütéssel. Akarsz valami újat, izgalmasat kipróbálni? Valamit, amihez kell bátorság, magatartás, virtus, bravúr és túlélő erő? Ülj be egy tizenkettedikes emelt kémia órára....

Vervoort Levente

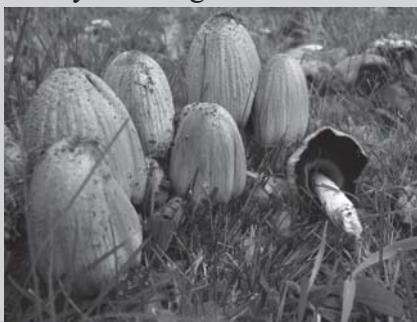
Érdekességek a kémia világából

Lúgos ropi

A legtöbb ropit nátrium-hidroxiddal fényezik, amiről azt érdemes tudni, hogy például a lefolyótisztítók hatóanyaga, népi neve marónátron és erős bázis.

Alkohollal elkevert mérég

Például a ráncos tintagomba tartalmaz olyan vegyületet (koprin), amely csak a gomba és alkohol egyidejű fogyasztása esetén okoz mérgezést. A hatóanyag önmagában nem mérgező.

Jó tréfa április 1-jére

Nálunk tapasztaltabb generáció nem hajzselével, szappannal, stb. kente be a kilincset április 1-jén, hanem jódzaddal (NI3). Ez az anyag nagyon könnyen, akár érintésre is robban, de nem okoz sérülést, csak napokig tartó barna foltot hagy az ember kezén és jól ráijeszt a robbanás előidézőjére.

Mitől sötétedik a szemüveg lencséje?

A molibdén kissé szürkés, kemény fém. Érdekes alkalmazási területe, hogy az üvegolvadékba történt molibdén adagolással a napszaktól függően színét változtató üveget hoztak létre. A napsugár hatására az üveg kék lesz, sötétedéskor viszont átlátszóvá válik.

Lobmayer Fanni

Színek és zenék - Egy kis plusz a tanuláshoz

Előző számunkban már írtunk az idő hiányáról, egy-két tanáccsal próbáltunk segíteni nektek e probléma megoldásában. Ebben a cikkben pár olyan dolgot fogunk felsorolni, ami a gyorsabb tanulást, memóriátok fejlesztését segítheti elő. *Két fő témánk a zene és a színek világa*, illetve ezeknek jótékony hatása. Szobád mindig legyen megnyugtató, rendezett környezet, valamint tankönyvedben, füzetedben mindig emeld ki a lényegét, használj kulcsszavakat! A színeknek itt nagy segítségét veheted, ugyanis ha a különböző fejezeteket különböző színekkel emeled ki, könnyebben vissza tudsz majd emlékezni tanulnivalódra. Ez főleg a vizuális alkatúaknak válik majd előnyére. Mint már említettük minden szín hordoz magával egy jelentést is. Nézzük meg, hogy mik is ezek. **Vörös, piros:** Erős, felfokozott érzelmek kifejező eszköze. Bár vonzza a tekintetet, mégis csak kis mennyiségben érdemes alkalmazni. Fontosabb dolgokat, szabályokat remekül ki lehet vele emelni. **Narancssárga:** Energizált, optimista szín. Szellemileg serkentően hat, ezért kitűnő választás tanulószobák, dolgozószobák falainak festésére. **Sárga:** Alapvetően a Nap, a fény színe, de sok más jelentéssel is bír (irigység, betegség, bölcsesség). Derűs, élénkítő és ösztönző hatású. Szintén jó alternatíva, ha olyan szoba falait festik ki vele, ahol aprólékos munka, vagy tanulás folyik, azonban vigyázni kell vele, ha túl sok sárga uralkodik egy helyen fejfájást is okozhat. **Lila:** Misztikus, távolságtartó szín, a méltóság kifejezésére is gyakorta használják. Ihletadó és segíti az alkotókészséget is. **Zöld:** Harmonikus, békés, reményt adó szín, a természet jele. Egy nehéz nap után egy zöld közegben nyugodtnak érzi magát az ember, lecsendesíti a felfokozott kedélyeket és pihenteti a megfáradt elmét.

Ugyanúgy, ahogy a színeknek, a zenéknek is különleges hatásai vannak az ember koncentrációképességére és memóriájára. Íme néhány jó tanács arra vonatkozóan, hogy miként válasszátok ki a hozzátok legjobban illő „tanuló zenét”. Az első és legfontosabb az, hogy semmiféleképpen se hallgassatok túlzottan pörgős zenéket, ezeknek a zenéknek a ritmusa nagyban befolyásolhatja a szívritmusotokat és az adrenalinlöket, amit ad, teljesen elvonja a figyelmeteket a tanulásról. Mindenki számára a könnyed, lazább ritmusú zenéket tudom ajánlani, amik mellet nem érzi úgy magát az ember, mintha egy diszkóban ülne. Természetesen ez stílustól független. Az auditív embereknek nagy előnyére válhat az is ha egy bizonyos tananyagrésznél ugyanazt a zenét hallgatja újra és újra, addig, amíg meg nem tanulja. Ezzel azt lehet elérni, hogy az agyunk azt a kis tudásszeletkét egy bizonyos dalmhoz fogja kapcsolni, így könnyebben eszünkbe juthatnak a már megtanult ismeretek. Egy kicsit általánosabb módszer az, ha megnyugtató halk zenét hallgatunk tanulás közben. Ilyenkor a zene, mint unaloműző van jelen, vagy egy pár perces folyamatos olvasás és tanulás után, vagy egy matekpélda megoldása után nyugtató, ha egy fél percig a zenére koncentrálnunk, majd kissé felfrissülve az előző „szinusz trauma” után újra koncentrálnunk a feladatunkra.

Reméljük, hogy ezekkel a tanácsokkal segítettünk nektek abban, hogy még inkább a maximumot hozzátok ki magatokból a tanulásban, és legyen időtök kikapcsolódni, barátaitokra, családotokra figyelni.

Gábor Vivien, Gura Ádám

Ki mit tud?

Vers - és prózamondás:

1. Bene Brigitta 5.a és Szelezsán Boglárka 5.b
2. Sipos Eszter 6.b
3. Varga Gergő 6.b

Tánc kategória:

1. Kertész Viktória, Darabos György 5.b
2. Brusznyczki Zsófia 6.a
3. Gráfik Boglárka, Szelezsán Boglárka 5.b

Versenyeredmények

Szólóének:

1. Fábián Katalin 12.C, Kovál Barbara 6.b
2. Görbedi Dóra 10.A
3. Kertész Viktória 5.b
4. Hrabovszky Regina 6.b

Ének-duett:

1. Kasnyik Anna, van Winsen Florence Isabelle 5.b
2. Frisnyicz Kincső, Pavuk Tíra 7.b

Egyéb kategória:

1. Práth Bence 6.a, Frank Gergő, Szabó Benjámín 7.b, Kazár Bence, Zsíros Csanád 7.b

Hangszer:

1. Botos Gergő 7.b, Frisnyicz Gergő 5.a, Kazár Dóra 5.a, Kulcsár Máté 8.b, Tóth Szilárd 6.a
2. Szombati Balázs 7.b
3. Tar Julianna 7.b

Kamarazene:

1. Tóth Gergő, Tóth Milán 7.a
2. Tóth Kristóf, Gurbity Balázs, Mihály Dávid 7.a

Zrínyi Ilona Matematikaverseny

Tóth Szilárd 6.a - 6.helyezés
Husztai Fanni 5.a - 10. helyezés
Felkészítő: Köbölné Czene Mária

Biztos jó cipőben jársz?

Sokak tévedésben élnek, ha azt hiszik, a divat megköveteli tőlük az önsanyargatást! Megszámolni se tudom, hány lányt láttam csoszogni kitaposott, hasított-, vagy éppen műbőr eszkimócsizmában. Valóban divatos tud lenni egy jól ápolt, feszes tartású eszkimócsizma, de télen, ha esik a hó, vagy nálunk általában az eső, akkor funkcióját veszti az átmeneti csizma.

A fiúknál pedig megdöbbentő tény, hogy sokan még mindig tornacipőt hordanak. Hol van még a nyár?!

Tulajdonképpen, lányok, azt kell mondom, hogy nem kell feladnotok nőiességeket, ha téli csizma vásárlásába kezdtek. Lehet ez magas, vagy lapos sarkú, lényeg, hogy ne csússzon, meleg legyen, és ne

ázzon be! 1955-től hozták forgalomba az első kalucsnikat. A 2010-es őszi szezonra ismét nagy örületet keltettek, bár már átfogalmazva: csinos, nőies karakterű, vidám gumicsizmákká lettek. Még a nagy divatházak, mint a Chanel is, piacra dobtak pár észveszejtő darabot. Idén megérkeztek a télen is hordható változatok! Belül bélelt, vastagabb talpú új formák, sok változtatással. Ha még többet szeretnél látni belőlük, kattints a www.tiffany.blog.hu internetes oldalra.

A másik téli örület tárgyat képezik ismét a cowboy csizmák, viszont az idei téli kollekciókban, már sokkal letisztultabb formában, mint ahogyan azt az előző években láthattunk a kifutókon. A legélénkebb színekben is megtalálhatjuk a boltokban, így egyéniségünkhöz, kedvünkhöz és ruhatárunkhoz is könnyen illeszthetjük őket. Felvehetjük egy szolidabb szín esetén, hivatalosabb eseményeken is, ahol a megjelenés elegánsabb külsőt követel, vagy egy

hétvégi buli alkalmával is, ha sokat kell sétálni.

Fiúknál hasonló a helyzet, de náluk talán még fontosabb a kényelem. Ezt az érzést leginkább a bakancsok biztosíthatják. Számptalan divatos, és vagány darabbal találkoztam. Nemcsak a komfortot teremti meg viselőjének,

hanem erősíti a férfias kisugárzást is. Nem elhanyagolandó tény, hogy egy jó minőségű, vízálló bakancs több évig is bírja a kiképzést, és a vásárlástól herótot kapó fiatal fiúknak sem kell évről évre a boltokat járni anyukájukkal téli cipőért kutatva. Többféle szín, fazon és stílus közül választhatnak a vásárlók a bakancsok között is. Határ a csillagos ég. Ha még akadna olyan fiú, akinek inkább a „dorkó” jön be, a következő cipő jelentheti az arany középutat.

A külső felépítése hasonlít a legújabb trend szerinti magasított bokájú tornacipőkhöz, mégis jobban alkalmazkodik az téli időjárás viszonyosságaihoz. Figyelembe véve a bőrborítást, a bordázott, gumitalpakat és a vastag, műanyagmentes bélést, garantált, hogy a lábak szárazak maradnak pocolyába lépés esetén is,

nem fog csúszni a jeges úton, és még a láb sem izzad benne, ami elég megnyugtató dolog saját magatok, illetve környezeteteknek számára is.

Ha divatosak akartok lenni, nem feltétlenül kell hát vékonytalpú, vízáteresztő cipőkben járnotok. Sőt! Ha nincs is a szekrényetekben öt téli cipő, legyen legalább egy, amiben valóban nem fázik a lábatok. *Kényeztetni ugyanis a lábatokat is kell. Azon jártok egész nap, és igencsak igénybe van véve, arról nem is beszélve, hogy a felfázás számos komoly betegség kialakulásának ugródeszkája. Nem vicc!*

Kocsis Adél

„I'm a volunteer. Please, listen to me!”

Hogy miről is szólnak a következő sorok? „Önkéntes vagyok, kérlek hallgass meg!” Igen, 2011, avagy az önkéntesség éve”. Már ugyan 2012-t írunk, a program közel sem ért a végéhez! Mint tudjuk, iskolánkban is sokan foglalkoznak önkéntességgel. A szeretetotthonban idősekkel, illetve a békéscsabai kórház gyermekosztályán gyerekekkel töltenek el kellemes pillanatokat, és szereznek életre szóló tapasztalatot. *Ismerjünk meg egy másik fajta önkéntességet, az AFS-t.* A szervezetről egészen novemberig én sem hallottam semmit. Egy szórólap alapos átolvassása után keltette fel a figyelmem, olyannyira, hogy a program békéscsabai körzetelnökével, Baji Nikolettal is beszélgettem róla. Niki beszámolója

sokkal figyelemfelkeltőbb volt, mint gondoltam volna. Ő maga is önkéntes, és már rengeteg tapasztalatot szerzett, még sem unta meg „munkáját”. Ellenkezőleg, sokkal lelkesebb, mint valaha. Röviden amit tudni érdemes az AFS történetéről: „Az AFS 1914-ben a harctéren humanitárius okokból mentőszolgálatot vállaló egyetemisták egyesületé-

jött létre. Az egyesület újraéledt a második világháború alatt, majd a béke megkötése után a szervezet tagjai elhatározták, hogy a jövőben bekövetkező háborúk megelőzése érdekében az egyesület diákcseréket szervez különböző országok között. Az évek folyamán az AFS programok több, mint 80 országban működtek, közel 400 000 diákot és családtagot vonva be a szervezetbe. Az AFS a világ legrégebbi és legnagyobb diákcsereserve szervezete. Többek között azt is megtudtam Nikitől, hogy az AFS program három nagy részből áll: Magyarországon a családok külföldi cserediákokat fogadhatnak, mi magunk utazunk ki külföldre, cserediákként élünk egy külföldi családnál, illetve az önkéntesség, amely feladatokat, szervezést jelent, de ugyanúgy önkéntesként is lehetsz cserediák, illetve fogadhatsz külföldi cserediákokat otthonodba. Miért nagyszerű lehetőség kiutazni az általad legszimpatikusabb országba, illetve a választott fogadó családdhoz? A diákok és szüleik 90 %-a nyelvtanulási lehetőségként értelmezi a programot. Persze, ezt is magával hozza az előtted álló lehetőség, hiszen ha kiutazol, a nyelvérzéked, kifejezőképességed idegen nyelven akár anyanyelvi szintűre is fejlődhet, természetesen akarattól, és a kint eltöltött időtől függően. A csereprogram nem csak

szórakozás, nem csak az adott országban, városban nézel szét, és költöd a zsebpénzed, hanem ennél sokkal többet nyújt majd neked. Egy hatalmas lehetőség, hogy a befogadó család és a helybeli iskola segítségével megtanulj egy új nyelvet, megismerkedj egy számodra teljesen új kultúrával, alkalmazkodj a „második családod” életviteléhez, illetve hogy el tudj fogadni ezt az új életstílust, amiben három hónapot, félévet, vagy akár egy évet fogsz eltölteni. Ami a mai világban az egyik legfontosabb: *egyedül is meg kell tudnunk oldani a problémáinkat.* Ne feledkezz meg róla, szüleid óvó-féltő szavaira, bátorító tanácsaira nem számíthatsz nap mint nap, több száz vagy ezer kilométerre az otthonodtól. Az adott országba egyre inkább beilleszkedsz önállóságod révén, barátokkal gazdagsz, kezdeményező-készséged és felelősség-tudatod egyaránt fejlődik.

A legtöbb AFS diák, miután hazatér két hazát mond magáénak: a sajátját és a fogadóországot. Természetesen ahhoz, hogy cserediák lehess, jó pár dolognak meg kell felelned, hiszen elvárások mindenhol vannak. Bizonyos mértékben önállónak kell lenned, tudnod kell hosszabb ideig a családotól távol élni, hiszen ha neked ez még lelkiemben nem megy, semmi sem lesz problémamentes. *Alkalmazkodónak kell lenned, elfogadnod és tisztelned a befogadó család kultúráját, szokásait, életstílusát, elvárásait.* A legalapvetőbb hiba, amit a cserediákok gyakran elkövetnek az, ha úgy érzik magukat, mint a vendégek, elkényelmesednek „új” otthonukban. Te számukra az első pillanattól fogva családtagnak számítasz, mint ahogy neked is családtagként kell viselkedned. Felelősséget vállalnak érted, ezt nem felejtethed el! Ugyanúgy részt kell venned a házimunkában, amennyiben a családnál is érvényesül ez a szokás. Templomba járnod, ha a választott család vallásos, a hétvégi kirándulásokon részt venned stb. Ugyanazok a szabályok érvényesülnek akkor is, ha hozzánk érkezik cserediák, mint amikor mi utazunk ki. Ugyanúgy kell viselkednie, és nekünk is fogadó családdhoz méltóan. Az elsődleges cél, hogy a diák minél több oldalról megismerje Magyarországot, a kultúránkat, amennyire csak lehetséges elsajátítsa a magyar nyelvet, és ami a legfontosabb: jól érezze magát köztünk.

Végül pedig magáról az önkéntességről pár szót. Nem szeretnél cserediák lenni, sem cserediákokat fogadni, de részt vennél a programban. Ha felébresztett benned pár gondolatot az AFS szervezete, részt vettél egy tájékoztatón is, és elhatározod, hogy szeretnél bekapcsolódní, nincs más dolgod, mint aláírni az önkéntes szerződést, ami újból felhívja a figyelmedet arra az alapvető feltételre, hogy nem jár semmilyen anyagi juttatás, fizetés a munkádért. Miután beléptél a szervezethez, hozzáláthatsz a munkához. Prezentációkat tarthatsz saját vagy más iskolákban, intézményekben az AFS-ről. Plakátokat készíthetsz, és szórhatod szét szerinte amerre jársz, hirdetve a programot. Segíthetsz az előadások, kiválasztások megszervezésében, lebonyolításában, eljuthatsz nemzetközi vagy hazai tréningekre, részt vehetsz a körzeted

önkéntes gyűlésein. Ami nagyon előnyös, ha tudsz önállóan dolgozni, rengeteg ötleted van, bátran és nehézségek nélkül mersz nyitni mások felé, nem okoz gondot a beszélgetés, akár nagyobb csoport előtt is, és nem utolsó sorban, ha beszélsz legalább egy idegen nyelven. Amennyiben felkeltette az érdeklődésed az AFS, az önkéntesség ezen típusa, esetleg szívesen meghallgatnád részletesebben, egy interaktív előadás keretein belül mindazt az információt, amit itt nem olvashattál, bátran írd az afs.bekescsaba@gmail.com email címre, keresd Baji Nikolettet (önkéntes, körzetelnök) az alábbi telefonszámon: 06 20/ 560 5987, illetve látogass el a www.afs.hu vagy a www.afs.org oldalra!

Torma Myri

Távol és mégis közel

Balatonboglár, mint minden más balatoni település ilyenkor februárban egészen kihaltnak tűnik a nyári forgataghoz képest. Február 25-én, szombaton azonban sok-sok ember egy közös célért elutazott a magyar tenger partjára, hogy a Szélrózsa Találkozó hangulatát felelevenítse.

A kis városka sportcentrumát énekszóval, nevetéssel, a találkozások örömeinek zajával, csendes imádságokkal, gondolatok sokaságával töltötték meg a

résztevők és szervezők.

Közelíts! Ezen felhívítás körül forgott minden a nap során, még a KIE kávéház is ezzel a mottóval invitálta vendégeit egy kávéra, teára, vagy

egy kis harapnivalóra. S bár az ifjúság, a lelkészek egészen különböző távolságokból érkeztek meg az előtalálkozóra, mégis egészen közel kerülhettek egymáshoz, Jézus Krisztushoz és a nyári találkozóhoz. A nyitó áhítatot a helyi lelkész, Czöndör István szolgálatában halhattuk, majd Szemerei János, a Nyugati Egyházkerület püspöke osztotta meg gondolatait a közel és távol fogalma kapcsán. Hogyan jelennek meg ezek a mindennapi tapasztalatainkban, az ember Istenkeresésében és az Isten emberkeresésében? Hogyan lehetséges ma a közeledés? Mitől nyílik vagy csukódik az a bizonyos ajtó, amely a közelséget segíti vagy gátolja? Hogyan lehetséges, hogy egyszerre közelinek és távolinak érezzük az Istent, az embereket, a kapcsolatainkat?

Mindezek a kérdések nemcsak elhangzottak, hanem a megválaszolásukra is irányult törekvés, hisz kics csoportban is lehetőségük volt a jelen lévőknek beszélgetni a felvetődő kérdéskörökről. A program zenei oldalát az Agapé teológus zenekar, a helyi gospel kórus műsora, a Korál sziget repertoárja, a bonyhádi Gábrriel zenekar és a Szélrózsa Band színesítette. A gyermekek is tartalmasan tölthették idejüket a játszóházban, az ott szervezett kézműves foglalkozáson, a nagyobbak pedig levezethették energiáikat a trambuliban való ugrálás során.

A napi gondolatok lezárásaként Grendorf Péter, angyalföldi lelkész adott a részttevőknek lelki táplálékot. Záró áhítatában átvezette az előtalálkozó témáját a *nyári nagy találkozó*ra, s útravalóként elmondta, hogy Istenhez való közeledésünk, a Rá zoom-olásunk segítségével áthidalhatunk minden távolságot, legyen szó időről, kilométerről vagy kapcsolatainkban észlelhető távolodásról.

Az biztos, hogy az előtalálkozó jó alkalmat adott nagy beszélgetésekre, régi, de ismerős arcokról áradó mosolyokra, ismeretlen ismerősökkel való találkozásra, az általános, mindennapi káoszról kiszakadva a közösség élményére, és a nyári Fonyódligeti találkozó előrevetítésére.

Mindebből MERÍTSÜNK, és találkozzunk 2012. júliusában a Balaton parton.

Lipták Kata

Ha kedvet érzel arra, hogy segíts a nyári, fonyódligeti Szélrózsa találkozó szervezésében szívesen várjuk jelentkezésed!

Keress **Csizmadia Nórit** a szelrozsa@lutheran.hu e-mail címen.

Sítábor 2012

A suli parkolójából indultunk hajnalban kb. 4 óra körül. Az idő csontfagyasztóan hideg volt. 14 óra múlva érkeztünk meg St. Peter am Kammersberg nevű kis hegyi faluba. Az első dolog, ami köszöntött bennünket, az a tehéntrágyából áradó bódító szag volt. A vendéglátók nagyon segítőkészek voltak, és mindig a rendelkezésünkre álltak. A szállás nem volt egy leányálom, mivel kabinzuhanyzók voltak, és az ágyak matracra is már szét volt fekve, de mégis jól éreztük magunkat. A reggeli és a vacsora

nagyon finom volt, jól lehetett lakni vele. A menü általában egy levesből és egy fő ételből állt, de első nap még palacsintát is kaptunk. A sípálya a szállástól 40 percre volt busszal. Reggeli után egyből indultunk. Az idő változó volt, néha be volt borulva, néha fújta a szél, néha meg kisütött a nap, lehetőséget adva egy kis inycsiklandozó napozásra a legközelebbi hütténél. Az első két nap kissé zsúfoltak voltak a pályák, hiszen szombat és vasárnap a helyiek is kijöttek síelni, de hétköznap nem volt ilyen probléma.

A csúcson mindig nagyon hideg volt, és „pofafagyasztóan” fújta a szél. Viszont az ottani pályák és a lenyűgöző kilátás kárpótolt minket. A különböző nehézségi szintű pályák között mindenki megtalálta a tudásának megfelelőjét. Az igazán bátraknak volt Airypark, ahol a különböző ugratókon próbára teheték tudásukat.

Azoknak, akik megunták a síelést és valami másra vágytak, egy pálya várta őket, ahol felfújta „fánkokon” lehetett lecsúszni. A hangulat az egész tábor alatt

fergeteges volt. Esténként, aki nem fáradt el a kimerítő síelésben, lemehetett kártyázni az ebédlőbe. Minden este vacsora után volt „falugyűlés”, ahol a tanárok értékelték a napot, és elmondták tapasztalataikat. A síelésnél 4 csoport volt. Voltak a kezdők, a középhaladók, a haladók és azok, akik külön mentek. Sajnálatos esemény volt, hogy az egyik társunk kórházba került, és megműtötték vakbéllel, de most már ő is jól van, és csak a szépre emlékeznek.

Nagy Pisti

Szombat, kicsit másként

Februárban az egyik szombat reggel hétkor indultuk Budapestre, DÖK-kirándulás keretében (akkor még hidegben) izgalommal telve. Az úton, aki éppen nem a hétfői kémia témazáróra tanult, vagy éppen nem pihent, az Sándor-Kerestély Ferenc tanár úr érdekesebbnél érdekesebb történeteit

hallgathatta. A hosszú út után végre megérkeztünk Budapestre, ahol már tavaszias idő fogadott bennünket. Az első úti célunk a Sándor palota volt. Miután átverekedtünk magunkat az ellenőrző kapukon, körbevezettek minket a termeken. Nagyon kedvesek voltak velünk, a szakács még meg is vendéglát volna bennünket palacsintával. Azonban késésben voltunk, és így sietnünk kellett a Szépművészeti Múzeumhoz, ahol egy múmiákról szóló kiállítást, és egy 3D-s filmet nézhettünk meg. A múzeum nagyon érdekes volt, de már nagyon vártuk a délutáni szabad programot. A helyszín miatt volt egy kis zűrzavar, de végül megoldódott, és a Mammut bevásárlóközpontban kötöttünk

ki. Mindenki elfogyasztotta a jól megérdemelt ebédjét, majd szét szóródott a csapat vásárolni, vagy éppen kávé után kutatni. Miután elérkezett a hat óra, ami a találkozási időt jelentette, elindultunk a Central Színházhoz. Amikor leültünk mindenki arcán látszódott a fáradtság, és az, hogy nem számítanak túl sok jóra. Rövid várakozás után elkezdődött az előadás, aminek a címe „Semmi pánik” volt. Szerencsére nagyon kellemesen csalódtunk, a darab nagyon jó volt, 100 százalékban igénybe vette a rekeszizmainkat. A színház után hazaindultunk. A hazaút csendben, filmnézéssel telt. Mindent összevetve egy fárasztó, de egyben nagyon jó napot töltöttünk el.

Megyeri Fanni, Koppányi Dóra

A BEG röplabdásai

Lehet, hogy kevesen tudjátok, de egyre többen vannak, és itt élnek köztünk. Szépen, csendben érkeztek, elvegyültek a tömegben, élük a sulis mindennapjait, de egyáltalán nem átlagemberek. Eme bevezető lehetne egy Spielbergi sci-fi kezdő képkockái alá írt narrátor szöveg is, de nem az. Ők iskolánk röplabdás lányai, akik a Békéscsabai RSE igazolt sportolói, többen közülük korosztályos válogatottak. A röplabdázás városunkban egyre nagyobb népszerűségnek örvend. A felnőtt csapat stabil tagja az élvonalbeli bajnokságnak, az utánpótlás csapatok pedig sorra szállítják a szebbnél szebb érmekeket, eredményeket. A BRSE Békéscsaba egyik legsikeresebb klubja, és immár a sulival is ragyogó kapcsolatot ápol. Ennek ékes bizonyítéka az iskolánkba járó röplabdás lányok nagy létszáma, és az, hogy van köztük olyan, aki több mint 300 km-re van otthonától, de a röplabdázás miatt választotta Békéscsabát és iskolánkat.

Lássuk a békéscsabai sportolókat:

Lipták Viktória: 170 cm, 17 éves, ütő játékos.

Pásztor Bojána: 176 cm, 17 éves, ütő játékos. Mindketten a BRSE junior csapatának tagjai.

Gerendeli Dóra: 182 cm, 14 éves, irányító. A BRSE serdülő és ifjúsági csapatának irányítója, a magyar ifjúsági és a junior válogatottnak is tagja.

Krizsán Vanda: 189 cm, 15 éves, univerzál. A BRSE serdülő és ifjúsági csapatának játékos, a magyar ifjúsági válogatott tagja.

Kovács Fiskus Fanni: 171 cm, 15 éves, ütő játékos. A BRSE serdülő és ifjúsági csapatának játékos, szintén saját nevelés.

Most nézzük azokat, akik máshonnan érkeztek:

Nagy Viktória: 182 cm, 15 éves, center. Viki Kaposvárról (!) jár iskolánkba, a röplabdázás miatt jött ilyen távol az otthonától.

Kanizsai Dorottya: 176 cm, 15 éves, center. Dotya Kecskemétről tette át a székhelyét városunkba.

Ő érkezett a legrégebben, hiszen már két éve játszik a BRSE színeiben.

Schmidt Szilvia: 185 cm, 15 éves, ütő játékos. Mindhárman a BRSE serdülő és ifjúsági csapatának játékos, a magyar ifjúsági válogatott tagja. Szilvi Szigetbecséről érkezett. Őt tavaly egy diákolimpia során látta meg, és hívta Békéscsabára edzője, Nagy Attila.

A lányok a BRSE színeiben már sok szép sikert értek, az idei évtől pedig iskolánk hírnevét igyekeznek öregbíteni a diákolimpiai versenyeken. Az első ilyen próbálkozás sajnos nem sikerült, hiszen a VI. kcs-os diákolimpia elődöntőjében hatalmas csatában maradtak alul Nyíregyházán, így nem sikerült az országos döntőbe jutás. A lányok mentségére legyen mondva, hogy sajnos közülük hárman nem tudtak pályára lépni az adott napon sérülés és betegség miatt, így a csapat meglehetősen foghíjasan tudott kiállni. Csüggedésre azonban semmi ok, hiszen hamarosan jön az V. kcs., ahol edzőjük szerint a végső győzelemre is esélyesek lehetnek a lányok. Reméljük, sikerrel járnak, és megszülethet iskolánk első röplabdázásban szerzett diákolimpiai érme!

Sporteredményeink

Kézilabda:

Középiskolás amatőr fiú és lány csapatunk a *városi bajnokságban* 1. helyezést ért el.

A *megyei döntőn* a lányok 2., a fiúk 1. helyezettek lettek, így a *fiúk bejutottak az országos döntőbe*, ami 2012. ápr. 20-22-én lesz Békéscsabán.

Csapatnévsor, lányok

Petrovszki Ágnes, Jusztin Ágnes kapusok
 Juhas Enikő, Végh Viktória, Kocsis Adél, Fábíán
 Magdolna, Mózes Inez, Belleli Ágota,
 Frankó Bernadett, Gura Kata, Turbucz Tekla,
 Fodor Kitti, Fazekas Annamária, Betkó Renáta

Csapatnévsor, fiúk:

Viczián László, Melis János kapusok
 Mengyán László, Elekes Péter, Nagy Ádám, Kö-
 rösi Andor Baranyai János, Vadász Gellért, Csor-
 dás Ákos, Petrovszki Dániel, Petrovszki Márk,
 Fazekas Péter, Laczó Zoltán

